

Bezochte opvanginstellingen.

Opvang in Beijing. Op 17 oktober 2000 werd door een delegatie van het Nederlandse ministerie van Justitie en een medewerker van de Nederlandse ambassade te Beijing een bezoek gebracht aan het op ±15 km van Beijing in het Shunyi district gelegen Beijing Second Children Welfare Institute, een opvangtehuis voor kinderen van zes tot en met zestien jaar op het adres Zhangxi Zhuang (zhuang = wijk) in Gaoliying Town. Het is een nieuw en ruim opgezet weeshuis (zie foto's in bijlage 6). Het lijkt nog het meest op een schoolgebouw, met hoge gangen en ramen. Het heeft een capaciteit voor 300 kinderen, maar huisvestte op dat moment slechts 81 kinderen. Het aantal stalleken bedroeg 26. Het tehuis bezit een nieuwe gymzaal met apparaten. Buiten is een grote ruimte voor spel en sport. De kinderen waren gekleed in schone nette trainingspakjes. Er is verder een computerkamer, een tekenlokaal, een grote eetzaal, en een klaslokaal dat ook dient als ruimte waar ze huiswerk kunnen maken en boeken kunnen lezen. Het hele huis was heel schoon en goed verzorgd. Ook de wasruimtes zagen er netjes uit. De kinderen slapen met z'n drieën op een kamer, jongens en meisjes apart. Iedereen heeft een eigen kast en een eigen bureau'tje en wat knuffelbeesten. De kinderen ontvangen onderwijs op scholen in de buurt. Kinderen kunnen zonnodig ook na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar in het tehuis blijven. Er zijn ook mogelijkheden voor een vakopleiding bij de instelling zelf. In Beijing is nog een tweede weeshuis, het Min Zhen Ju weeshuis in Qinghe. In dit tehuis, dat niet bezocht werd, verblijven de hele jonge kinderen (tot 6 jaar). Daarnaast telt Beijing ook een aantal verzorgingshuizen (Social Welfare Institutes).

Opvang in Shanghai. Op 13 maart 1997 werd te Shanghai door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai een bezoek gebracht aan het Shanghai Children's Welfare Institute op het adres Pu Yu Xi Lu (lu = straat) nr. 105 (zie foto's in bijlage 7). Deze instelling geeft plaats aan 400-600 weeskinderen van 0 tot 16 jaar. De meeste kinderen zijn meisjes. Veel kinderen zijn geestelijk of lichamelijk gehandicapt. Onder de gezonde kinderen bevinden zich nauwelijks jongens. De peutersafdeling van deze instelling heeft 3 slaapzalen en 32 speelvertrekken. Iedere slaapzaal huisvest 20-25 kinderen. De stalen kinderbedjes en het fleurige beddengoed zijn schenkingen van de buitenlandse gemeenschap. De vertrekken zijn voorzien van eenvoudige verwarmings- en airconditioning apparatuur. De samenstelling van de kinderen op de slaapzalen is gemengd. De kinderen zijn netjes gekleed en zien er goed verzorgd uit.

Hetzelfde weeshuis werd op 26 mei 2000 door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai nogmaals bezocht. De instelling heeft een afdeling voor babies, een voor kinderen, en een voor gehandicapten, en een school. Er werken 310 mensen, waaronder 30 artsen en 17 leraren. Jongeren die goed genoeg zijn voor verdere studie, ontvangen vanaf 16 jaar een vakopleiding (job training). Ook worden hun met het oog op een zelfstandig leven praktische zaken bijgebracht, zoals koken, schoonmaken, inkopen doen, en dergelijke. Deze kinderen kunnen tot hun achttiende jaar in het weeshuis blijven. Kinderen die wegens een handicap bij het bereiken van hun zestiende jaar niet in staat zijn aanvullend onderwijs te volgen of te werken, worden op hun zestiende overgeplaatst naar een verzorgingsstehuis.

Opvang in Zhejiang. Op 1 september 2000 werd te Wenzhou door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai een bezoek gebracht aan het Whanzhou Shi Ertung Fulyuan (Whanzhou Town Children Welfare Institute) op het adres Feipeng Xiang nr. 5-7. De daarbij gemaakte foto's (zie bijlage 8) tonen de buitenkant (de tralies zijn daar voor huizen gewoon) en de ernaast gelegen school.

Het zelfde tehuis voor jonge kinderen werd op 15 oktober 2000 nogmaals bezocht door een delegatie van het Nederlandse ministerie van Justitie en een medewerker van de Nederlandse ambassade te Beijing. Het tehuis is ruim opgezet, met vier verdiepingen. Het ligt midden in de stad. Het zag er schoon uit en was onlangs gerenoveerd. Er was voldoende personeel aanwezig. Direct ernaast is een school met een grote speelplaats waar de kinderen uit het tehuis naar school gaan. Tijdens het bezoek waren de meeste oudere kinderen naar school. In het tehuis zijn ook enkele zalen waar de kinderen huiswerk kunnen maken of spelen. De wasfaciliteiten zagen er eveneens schoon

uit. De kinderen slapen in grote metalen bedden. De jonge kinderen tot een jaar of 2 verblijven in een speelzaal, waar speelgoed aanwezig was. Enkele kinderen hadden een lichte lichamelijke handicap. In het tehuis verblijven voornamelijk meisjes.

Op 31 augustus 2000 werd in Wenzhou door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai voorts een bezoek gebracht aan een verzorgingshuis (Social Welfare Institute) op het adres Yang Fu Shan Road nr.42. In dit instituut zaten alleen bejaarden en een licht geestelijk gehandicapte jongen. Aangezien veel kinderen al op jonge leeftijd geadopteerd worden, bevonden zich in dit tehuis geen jongeren in de leeftijd 10-18. Dit tehuis zag er netjes uit. Men slaapt met drie of vier op een kamer (zie foto in bijlage 8). Beneden in de eetzaal is een televisiehoek. Er is voorts een activiteitenruimte en een gymzaaltje.

Op 17 april 2000 werd te Qingtian (een plaats gelegen ten westen van Wenzhou) door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai het Min Zheng Fuli Da Lou weeshuis bezocht. Daarbij werd een foto genomen van de buitenkant van het gebouw (zie bijlage 9). Het tehuis bevindt zich in Hecheng (een wijk in het westelijke deel van Qingtian) op het adres Linjiang East Road nr.77. Het tehuis bevat een afdeling voor kleine kinderen en een afdeling voor ouderen. Op de kinderafdeling worden alleenstaande kinderen ondergebracht, dat wil zeggen zonder ouders of verzorgers, zoals wezen, vondelingen of weggelopen kinderen. In het tehuis bevonden zich slechts weinig kinderen, omdat de kleine kinderen in de praktijk allen vrij snel geadopteerd worden, mede door in het buitenland wariende Chinezen (zogenaamde 'overseas Chinese'). Aanwezig waren slechts een meisje van circa 8 jaar en twee babies. Het tehuis zag er schoon en netjes uit. Luiers, babymelk, schone kleding en dergelijke waren aanwezig. Het personeel van het tehuis was vriendelijk.

Op 17 juli 1997 werd te Ningbo (een welvarende havenstad in het noordoosten van de provincie) door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai een bezoek gebracht aan het Enmei Welfare Court. Dit weeshuis ligt per auto 25 minuten buiten de stad in een agrarisch gebied tegen een bergketen. Er waren circa 120-130 kinderen in de leeftijd van 0 tot 18 jaar. Het overgrote deel (80-90%) is lichamelijk en/of geestelijk gehandicapt. Het merendeel (70%) van de kinderen bestaat uit meisjes. De kinderen zagen er goed gevoed en verzorgd uit. Het bezoek viel tijdens de zomervakantie, en van de zelfstandige tieners die een school bezoeken buiten het instituut, waren slechts één jongen en één meisje van 16 jaar aanwezig. Het meisje hielp met de verzorging van de kleine kinderen, de jongen liep mee tijdens de rondleiding. Op het terrein ligt een kleine speeltuin met eenvoudig speelgoed voor jonge kinderen (wip, schommels). In de centrale hal staat een pingpongtafel. Er is een aparte speelruimte met een zogenaamd ballenbad, 2 home trainers en divers ander speelgoed en speelgoed.

Het tehuis had 40 personeleden, waaronder 3 onderwijzers, 2 artsen, 6-8 therapeuten, en een aantal verzorgers, keuken- en administratief personeel. De overheid besteedde RMB150 (= ±NLG 50) per kind per maand, aangevuld met donaties. De kinderen volgen vanaf hun zevende jaar onderwijs en zijn tot hun zestiende jaar leerplichtig. 30 kinderen gaan naar de school op het terrein van de instelling. Voor dat doel beschikt het weeshuis over 3 klaslokalen waar onderwijs gegeven wordt op verschillende niveaus. 25 kinderen volgen scholen in de omgeving. Zij worden daarheen vervoerd met de minibuss van het weeshuis. Indien een kind daartoe de capaciteiten en belangstelling toont, kan het universitair onderwijs volgen. De student woont daar dan in een slaapzaal (dormitory) en wordt financieel gesteund door het weeshuis. Het onderwijs is erop gericht de kinderen zo zelfstandig mogelijk te laten functioneren. De kinderen die hiertoe niet in staat zijn, worden op de leeftijd van 18 jaar overgeplaatst naar een andere sociale instelling, waar ook hulpbehoevende bejaarden ondergebracht worden.

Opvang in Fujian. Op 1 oktober 2000 werd te Fuzhou door een medewerker van het Nederlandse Consulaat-Generaal te Shanghai een bezoek gebracht aan het Fuzhou Town Children Welfare Institute aan de Yangqiao Road West (zie foto's in bijlage 10). Het tehuis bestaat uit een (van buitenaf wat armoedig uitzend) ziekenhuis met een rehabilitatiecentrum voor gehandicapte kinderen, een nieuwe vleugel voor babies, peuters en kleuters en een wat oudere vleugel voor de grotere kinderen. De kinderen zagen er gezond uit. Er

liep veel personeel rond en het gebouw was schoon.

Opvang in Guangdong. In Guangzhou bestaan geen weeshuizen. Het zorgdragen van een wees wordt toegen met de leeftijd van veertien jaar gedaan door het Civil Service Administration Office. Wezen kunnen tot en met de leeftijd van 14 geadopteerd worden. Kinderen van vijftien jaar of ouder die wees zijn geworden, worden ondergebracht in het Guangzhou Children Social Affairs Centre op het adres Guangzhou, Tianhe district, Longdong. Hier kunnen zij een vak leren en worden ze begeleid in het zoeken van een baan. Volgens informatie verkregen van dit instituut kan een minderjarige hier verblijven tot hij zelfstandig in eigen levensonderhoud voorzien kan, zondig ook na het bereiken van de leeftijd van 18 jaar.